Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

د کتاب نوم: د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صدیقي

ډیزاین چاري: فرهاد احمد صدیقي

چاپ کال: 1403ل – 2024م

د ټیلیفون شمېره: 0700307564

ایمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

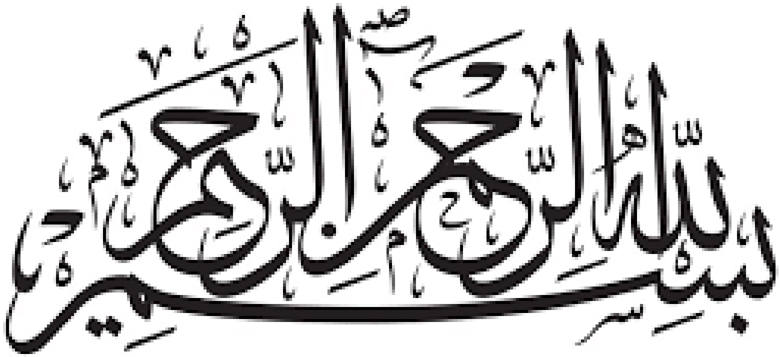

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چې د ژوند په هره لوړه ژوره کې یې زما

لاس نیوی کړیدي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

نحمده و نصلي علي رسوله الكريم اما بعد فاعوذ باالله من الشيطن الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم په لومړي سر کي د الله(ج) شکر ادا کوم چي ماته يې خپل د لومړني کتاب د پوره کولو قوت راکي.

په دوهم قدم کي بايد ووايم! دا چي په اوس وخت کي د ميني او عاشقي کتابونه په خپريدو دي. چي زموږ ټولنه د خرابي و کندي ته کشوي.

ما وغوښتل چي داسي يو کتاب وليکم چي د ټولني ځوانانو ته يو ډول قوي روحيه ورکړي. چي څنګه کولاي سي د مشکلاتو په وړاندي مبارزه وکړي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسي مرکزي کرکټر اتل صدیقي په خپل ژوند کي له ډیرو مشکلاتو سره مخ کیږي. چي په وړاندي یي مبارزه کوي تر ټولو غټ چیلیج د ده په وړاندي غربت دي.

دوهم قدم کي زموږ د وطن ځیني نالایقه قصابان ډاکټران دي چي مقصد یي خالص د پیسو شکول دي.

زموږ وطن ډیر د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي مقصد یي د پیسو شکول دي دا توصیه ده چي دوي دي یوځل خپل ګریوانو ته سرونه ورکښته کړي داسي فکر دي ووهي چي د ده لور، مور او یا خور مریضه وي دی یي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي. او دده سره په جیب کي پیسي نه وي نود ده به څه حالت وي او اخیر هم په دي دوا سره یي ښه وه نه سي نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصیه ده چي دوي دي د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالت پر خپل ځان قياس کړي او هيڅ کله د دي د ډاکټري پر ځاي قصابي نه راباسي.

په اخير کي بايد و وايم نوموړي کتاب چي ستاسو په لاس کي دي ما د ډيرو مشکيلاتو سره ليکلي دي هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه يې ددې کتاب ليکلو ته و هڅولم. په پاى کي له خپل پلار جان څخه مننه کوم چي زما سره يې د ژوند په هره لوړه او ژوره کي کومک کړي دى زما اتل زما پلار جان! مننه او بيا هم مننه!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

د خلگو شورماشور و هر يوه به کوښښ کوي چي تر بل مخته سي تر ځو ستېيج ښه سم ووينې. پدې وخت کي نطاق د ستېج سره را ښکاره سو. په ميک کي يې په لوړ ږغ وويل ښاغلو ميلمنو له انتظار څخه مو ډيره مننه پروگرام پنځه دقيقې وروسته شروع کوو.

تقريباً پنځه دقيقې وروسته نطاق پر ستېيج راښکاره سو او په لوړ ږغ يې په ميک کي وويل زموږ د نن ورځي پروگرام د قران کريم په څو مبارکو اياتونو سره شروع کوو نو د قرانکريم د تلاوت لپاره و قاري يوسف ته بلنه ورکوو تر څو د ستېيج مخ ته راسي او زموږ پروگرام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکریم په ځو مبارکو ایاتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطاق ستېج ته په نږدې پرته چوکي کي کښېنستي او یو ځوان ستېج ته ور پورته سو او په ډېر زړه وړونکي بږغ یی د قران کریم د اقرأ سورت ځو مبارک ایاتونه تلاوت کړل. وروسته له ستېج څخه راتأ سو.

ـ نطاق د ستېج مخته یو ځل بیا راغلي او د ځینو تشریفاتي خبرو وروسته یې وویل!

ـ درنو مېلمنو زموږ پروګرام نن د یو داسي شخص په باره کي نیول سویدي چي دې وطن ته یی ډېر زیات خدمتونه کړیدي چي یو له هغو خدمتو څخه د اُمید هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل لوي خدمت یی د اتل خیریه بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سویدي دا به د ډاکټر صاحب اتل صدیقي له خپلي خولي څخه واوري. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر صاحب اتل صدیقي ته تر څو د ستېج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صدیقي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالار د تماشاتیانو چکچکو ونیوي پر سټیج باندي سپین رنګه دریشي والا سړی را ښکاره سو وروسته یی د منني په ویلو سره وویل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهیږې چي غم او سختۍ دربانديتیري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي ایمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام . زموږ کورني د غریبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپین ږري و او چوکیداري یې کول موږ خپل د کور ټول عاید د یو دوکان څخه پوره کوي چي موږ ته زموږ د نیکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰ افغاني په کریه ورکړي و او خپل دکور عاید مو په پوره کوي پلار جان مي د تعلیم ډېر زیات شوقي و همېشه به یی ویل چي که ماښام ته ډوډۍ و نه لرم خو تاسي به تعلیم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي اللّه ډېر عمر ورکړي همېشه به یی دا خبره د نصیحت پر ډول راته کوله اتله زویه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه ببرېږې پیاد ولره چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ یم دا ټوله زما د پلار جان برکت دي. پلار جان مي زه په ویسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شخصي لیسه ده کله چي یی زه په مکتب کي شامل کړم نو راته وې ویل زویه که پر ځان د زړورتیا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کوښښ وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنګېږه. پلار جان مي پر موږ باندي د عصري زده کړو تر څنګ ديني زده کړي هم کولې. پلار جان مي زموږ سره واقعاً زیاته خواري کښل. په اووم صنف کي مي له مکتب سره یو ځای سنتړان هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مي درسونه ویل کله چي مو د مکتب اووم صنف په خلاصیدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماګس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کي یی د امتحان وخت او ورځ را وښووله . د ټاکل سوې ورځي څخه یوه ورځ مخکي مي د شپې تر نهو بجو پوري درس وواېه وروسته مي له خدایه په امتحان کي کومک وغوښت نور بیده سوم .

سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او یوه سېپاره وظیفه مي وکړل وروسته مي د مکتب د امتحان لپاره ځان اماده کړ پر شپږ نیمي بجې مي ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب ته چي ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي يې وکړل جوس، کېک، پنسيل، پنسيل پاک او کلمکت يې راکړل او د امتحان صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته يې پارچې ورکولې . پارچه مي ترې واخيستل چوکي يې راته په نښه کړل.
امتحان مي ورکړ يوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار ناشته تياره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کښېښوول. د ډوډي په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټيليفون ته زنگ راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او ستړې مسي وروسته يې ورته وويل چي له افغان ترک مکتبه يې زنگ وهلي دي که تکليف نه وي يو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وويل چي سمه ده نور يې ټليفون قطعه کړ راته وې ويل! هله اتله زويه ژر سه چي مکتب ته يې غوښتي يو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چي پلار مي په اختر کي ځانته او ماته اخيستي وه راته راواخيستل. ژر ژر مو کالي اليش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه يو ټکسي کرايه کړل مکتب ته چي ورسيدو نو هلته يې د انتظار په اطاق کي کښېنولو چای خانه والا دوه گيلاسه چاى راوړلې تقريباً پنځه دقيقې وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب د مدیر سکرتر په دروازه کي را ښکاره سو له موږ دواړو سره یې ستړې مسې وکړل وروسته یې وویل ستاسو زوي زموږ مکتب ته په اوله درجه کامیاب سویدي او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل فیصده بورس ورکوو! بېخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرتر د قرارداد پاڼي د لاسلیک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زیري وکړ ماښام ته مي د امه خاوند هم زنگ راووهلي او ویې ویل مبارک مو سه د اتل جان د اول نمره گي عکس پر فېسبوک خپور سویدي. پلار جان مي ډېر خوشحال سو. ماښام بیده سولم.

سهار وختي مي مور راویښ کړلم وې ویل پورته سه لمونځ وکړه را ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل یوه سپپاره تلاوت مي وکړ وروسته مي د مکتب دریشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پیل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه مابنام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو پدې خاطر سهار ناوخته راکښېنستم ژرژر مي دریشي واغوستله دباندي راووتم مور مي راته وویل اتله زویه راسه ناشته وکړه بیا ولاړ سه! ومي ویل!

ـ مورجاني راباندي ناوخته دي وې ویل یوه دقیقه صبر وکړه ومي ویل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووته يو تور پلاستيک يې په لاس کي و راته وې ويل پدې کي مي يو څه چپس او ډوډي درته ايښي دي مکتب ته چي ورسېدلې نو چي وخت چي دي پيداکړ ويې خوره مور جانه مي په غېږ کي ونيول مننه مي تري وکړه! وروسته په تېزي سره راووتم يوې ټکسي ته مي لاس ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مي ورکړ تقريباً په پنځلس دقيقو کي ورسېدلم موټروان ته مي کرايه ورکړل مکتب ته ننوتم مکتب د ګلانو سهارني وږم پر سر اخيستی و د خپل صنف په لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مي واخيستله او پر چوکي کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. يو لس دقيقې وروسته دروازه وټکېدله استاد ږغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د ولاړ سئ! ږغ وکړ ټوله شاګردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته رانوتي مورږ کښېنستلو! سرمعلم زمورږ د تشويق دپاره يې يو څه خبري وکړلی وروسته يې د امتحاناتو يادونه وکړله ويې ويل درې ورځې وروسته مو امتحانونه دي بيا يې زياته کړل د امتحاناتو تقسيم اوقات د باندي زړيږي نور د صنف څخه ووتي استاد خپل درس ته ادامه ورکړل خپل پاته درس يې خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو دباندي ووتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابچه مي هم د ځان سره واخيستل چي تقسيم اوقات د ځان سره وليکم د نوټيس بورډ سره د شاګردانو ډېر رش و. بيرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي يې له تختې څخه وليکم او يا يې هم په صنف کي د يوه شاګرد څخه وليکم . د تفريح د خلاصېدو زنګ ووهل سو د فزيک استاد صنف ته راننوتي استاد چي درس خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتي خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ويل خالده! خالده! تا تقسيم اوقات وليکی ويې ويل هو ومي ليکي ورته ومي ويل را يې که! خالد تر ميز لاندي کتابچه راواخيتل را يی کړه په تقسيم اوقات کي لومړی امتحان د رياضي و بيا د فزيک بيا د کيميا او همداسي نور .... کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دريشي اليشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخيست. تقريبا نيم ساعت وروسره کښېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه بايد تر يوولسو بجو درس ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته بايد هر سهار پر پنځو بجو راکښېنم او تر اوو بجو پوري به درس ووايم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مي په ښه ډول ورکړل د يک شنبه ورځ وه امتحان چي مي ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مي د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مي چي د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مي يې ډېره شديده تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښود ډېر شديد گرم و او مړه مړه خوله هم پر پرته وه ورته ومي ويل مور جاني ايا صحت مو ښه دي وې ويل هو اتله زويه ښه يمه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومي ويل هو مور جاني سم مي ورکړ وې ويل ښه اوس ورسه دريشي دي اليشه کړه ومي ويل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مي کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مي خوني ته راننوتل وې ويل اتله زويه چای درته راوړم که بيدېږې ومي ويل يا مورجاني زه به يو ساعت بيده سم! وې ويل سمه ده! وروسته مي مور له خوني څخه ووتل او زه بيده سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د لمر د وړانګو ړنا مي پر سترګو ولوېدل سترګي مي خلاصي کړلې مور جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ويل اتله زويه ولاړ سه د مازديګر لمونځ وکړه چي قضا کيږي ومي ويل سمه ده ولاړ سوم دباندي سراى ته راووتلم اودس مي وکي بيرته خوني ته راغلم لمونځ مي وکړ. د جغرافيه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخيستل د پلار جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتي.
د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تګ تابيا ونيول. د جماعت څخه چي راغلم د چايو ګيلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ږغ مي سو ويل يې اتله زويه! يو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ويل درغلم ويې ويل زويه مانښام ته يو څه ترکاري، يو پاو مستې او پينځه ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد يو پاکټ ګولي هم درسره راوړه ومي ويل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شيان را واخلم.

دوکـان څخـه مـي ټولـه شـيان را واخيسـتل او د درملتـون پـر خـوا روان سـولم پـه لاره کـي مـي ټليفـون پـه جيـب کـي و شرنګيـده ټليفون مي د جيب څخـه راوکښـي پـلار مـي وو اوکـې مـي کـړ پـلار مـي وويـل اتلـه زويـه نـن د يـو ملګـري پـه کـور کـي ميلمـه يـم او ناوختـه درځـم مـا ويـل سـمه ده درملتـون څخـه مـی دوا او نـانوايي څخـه مـي ډوډۍ را واخيسـتل او کورتـه ولاړم ډوډۍ مي مور تـه ورسـول او خـپلي خـوني تـه ولاړم تـر څـو د سبا لپـاره د مکتـب تقسـيم اوقـات جـلا کـړم د خـوني دروازه خلاصـه سـول او کـوچنۍ خـور خـاطره مـي پـه دراوزه کـي را ښـکاره سـول ويـې ويل اتله ورورہ په دا يـو څـو سـوالونو کـي مشـکل لـرم ومـي ويـل راسـه خـوري چـي در ويـې ښـيم د خـور د سـوالو مشـکل مـي ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

حل کړ نور دا ولاړل او ما خپل کتابونه سره ټول کړل او د ریاضي د کتاب د سوالونو په حلولو اخته سولم د ماخستن تر لمانځه پوري مي کتاب وکتی او د لمانځه تر ادا کولو وروسته کورته ولاړم مور مي ډوډی سمه کړل زموږ عادت داسي وو چي ډوډی به مو تر لمانځه وروسته خوړل نور مي نو ځان خوب ته اماده کړی سهار پر پینځه بجي د لمانځه د ادا کولو لپاره را ولاړ سوم اودس مي وکړ نیمه سېپاره تلاوت مي وکړ او د تلاوت څخه وروسته مي خور ته د سترخوان د راوړلو وویل هغې سترخوان راوړ او د سهار له ناشتې وروسته مي لباس تبدیل کړ او سړک ته را ووتلم تر څو یو ټیکسي- ونیسم پینځه دقیقي بعده یو ټیکسي- راغلل او مکتب ته ولاړم مکتب ته چي ورسیدم ټوله شاګردان دباندي ولاړ دي او چپټران یې په لاس کي دي زه هم ولاړم د کانتین څخه مي یو بوتل اوبه را واخیستلې نور مي چپټر را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

په دا وخت کي په لاوډ سپیکر کي ږغ وسو چي لس دقیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بعـده امتحـان شروع کيـږي مـا هـم د امتحـان لپـاره امـادګي ونيـول او د امتحـان وسـايل مـي سره امـاده کـړل د ريـاضي امتحـان مـي په ډيـر ښـه شـکل سره ورکـړ او همـدا ډول د بيولـوژي امتحـان مـي هم ورکړ پـه سـبا د کيميـا امتحـان وو کـور تـه ولاړم د مـور مـي تبـه وه د سر د درد ګولۍ مي ورکړل نسول سمه.

ماښام مـي يـو ټيکسي- را وګرځـول او مـور مـي مهمنـد هسـپتال تـه ورسـول هلتــه يــې ســيروم ور چالانــده کــړی خــاطره مــي ورتــه راوغوښــتل زه هــم ولاړم او د کيميــا کتــاب مــي را واخيســتی تــر څـو يـو شـی ورڅخـه زده کـړم پـه مـور مـي ډيـر فکـر خـراب و تقريبــا د شــپې يــولس بجــې وې چــي ډاکټرانــو رخصــت راکــړی کورته راغلـو د شـپې تـر يـوې بجـې پـوري مـي کتـاب کتـی او نـور بيده سولم.

ســهار تقريبــاً پينځـه نيمـي بجـې وې چـي راويښ سـولم اودس او لمـونځ مـي وکـړی او خـدای (ج) څخـه مـي خـپلي مـور تـه د شـفاء غوښــتنه وکــړل او ورغلــم د مــور پوښــتنه مــي وکــړل پــر تنــدي مــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې لاس ور کښيښود تندی يې لړ تود وو او مړه خوله پر پرته وه ومي ويل اوس څنګه يې ويې ويل تر ماښام اوس ښه يم بيا يې وويل اتله زويه ماښام ډير راسره په تکليف سوې ايا د امتحان امادګي دي نيولې ده؟ ما ورته وويل هو مورجاني او دا هيڅ تکليف نه وو خداي (ج) دي تاته شفاء درکړي نور د مکتب پر خوا روان سوم .

مکتب ته ولاړم او امتحان مي ورکړ د مکتب څخه د وتلو په حال کي وم چي خالد را ناره کړل ومي ويل څه وايې؟ ويې ويل څه شی کوې چي دونه وختي ځې په درس کي يو څه مشکل لرم او د رياضي استاد ويل چي د رياضي نمرې را باسم يو څه وخت به ورته منتظر سو ومي ويل کومه پوښتنه دي درلودل؟ پوښتنه يې وکړل پوښتنه يې په پولينوم کي وه پوښته مي ورجواب کړل لس دقيقي وروسته يې نمرې وځړولې ورغلم چي نمرې وګورم پر نمرو ډير رش وو او هر شاګرد غوښتل چي خپلي نمرې وګوري هر شاګرد چي به را تير سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر به یې طبیعت خراب وو ځکه چې نمرې به یې ډیرې کمې وې زما هم ډیر زړه غوښتی تر څو نمرې وګورم چې څو نمرې به مې وړي وي کله چې وار ماته را ورسیدی خپلې نمرې مې وکتلې ټاف مې وړي وې ډیر خوشحاله سولم او غوښتل مې چې ژر خپل کور ته ورسیږم تر څو پر خپلې مور جاني او پلار جان باندې د خوشحالۍ زیری وکړم کورته چې را ورسیدم پلار جان او مور جاني ته مې وویل بیخې ډیر خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسې جریان درلودی چې ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پینځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چې راووتم نو په جیب کې مې ټلیفون وشرنګیدی کله مې چې اوکې کړ د خاطره چیغه مې واوریده! په ډیره وار خطایۍ مې وویل خاطره خوري خیرت دی ولې چیغې وهې؟ ویې ویل اتله وروره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده ږغ نه کوي او سترګې یې سپینې دي.

ډیر وار خطا سوم خور ته مې د وار خطایي د کمولو لپاره یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه دلاسایي ورکړل ورته ومې ویل مه ور خطا کیږه د کوڅي په سر کې یم دا دی در رسیږم ژر روان سولم د ډیري وارخطایۍ څخه لار راڅخه ورکه سول چي څه وکړم سړک ته چي ورسیدم ټیکسي۔ ته مې لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چي ورسیدم ژر مې خور ته وویل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ویې ویل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسیدلو کټ یې راوړی مور مې یې پر پریستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقریبا لس دقیقي وروسته یو نرسه په منډه راغلل ویې ویل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلې ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر ماښامه عملیات نسول د مرګ خطر ورسره تړلی دی ډیر وارخطا سوم ومي ویل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپیوټر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپیوټر کار تقریبا پینځه دقیقې په کمپیوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختــه وو او ويــې ويــل د زړه عمليــات پــه دوه لکــه افغــانۍ کيــږي او پسيـ زياتـه يـې کـړل ستاسـو مـريض بايـد اتـه شـپې دلتـه بسـتر سي تر څـو ښـه سي ومـي ويـل شـپه پـه څـو ده ويـې ويـل شـپه پـه دوه نـيم زره افغـانۍ ده ومـي ويـل کـه يـو څـه ښـه پکښـي وکـړې ويې ويل کـه پيسـې نـه تحويلـوی او مـريض مـو نـه عمليـات کـوی نو مريض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلاى سئ!

له ډيره قهره مي د مـخ رنـګ ورتـه واوښـت خـو څـه مـي کـړي وای دلته مي مـور پـر بسـتر پرتـه وه څـه مـي نسـوای ورتـه ويـلای خيـر راووتم او حيـران وم چـي څـه وکـړم زمـوږ کـورنۍ د غريبـي طبقـې څخــه وه پــلار مــي چوکيــدار وو او مــوږ خپلــه ګــوزاره پــه يــوه دوکان کـول چـي لـه نيکـه څخـه را پاتـه وو د هغـه دوکـان کرايـه د مياشــتي درې نــيم زره افغــانۍ وه او پــلار مــي پــه چوکيــدارۍ کــي درې زره افغانۍ اخيسـتلې پـه همدغـه پيسـو مـو کـور چـلاوه او نـه پوهيدم چي دومره پيسې زه له کومه کړم.

پــه دا وخــت کــي مــي پــلار پــه دروازه کــي راښــکاره ســو او ويــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتله زویه په مور دي څه سوي دي؟ خاطره زنګ راووهه چي پلاره یو ځل مهمند هسپتال ته ځان را ورسوه مور لږ ناجوړه ده او نور یې ټلیفون بند کړ ورته ومي ویل بابا پر مور د زړه حمله راغلې ده او ټوله قصه مي له سره تر پایه ورته وکړل.

پلار مي تر ډیر فکر کولو وروسته سر را پورته کړی او ویې ویل زویه بله چاره نلرو کاش هغه دوکان خرڅ کړو ومي ویل صحیح ده ویې ویل ته دي دلې مور ته پاته سه زه به د دوکان چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مازدیګر پینځه بجې وې چي پیسې یې را ورسولې ورته ومي ویل دوکان دي خرڅ کړ ول هو دوکان مي په پینځه لکه افغانۍ خرڅ کړ د پیسو څخه مي دوه نیم لکه افغانۍ را واخیستلې او د محاسبې اطاق ته ورغلم. پیسې مي کمپیوټر کار ته ورکړلې.

کمپیوټر کار راته وویل! پر څلور بجې یې عملیات ورکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومـي ویـل سـمه ده پـه ځـان نـه پوهیـدم چـي څـه وکـړم د خـدای (ج) څخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سـبا مـو د تـاریخ اخـري امتحـان وو کتـاب مـي را واخیسـتی او ومـي ویـل تـر څـو چـي مـي د مـور عملیـات خلاصـیږي تـر هغـه وختـه خـدای دي وکـړي یـو شـی زده کـړم پـر یـو کـټ کښینسـتم پیـنځلس دقیقـې وروسـته یـو نرسـه پـه نیـولې سـاه راغلـه او ویـې ویـل دحسـنات پـه نـوم مـریض ستاسـو سره دی؟ ومـي ویـل هـو

ویـې ویـل (**O-**) وینـي تـه عاجـل ضرورت دی ژر یـې د وینـي لـه بانک څخـه راوړه ومـي ویـل سـمه ده هلتـه چـي ولاړم هغـوی راتـه وویل هلته پیسې تحویل کړه.

ومي ویل ستاسـو پـه سـینو کـي زړه سـته کـه یـا هلتـه یـو انسـان د مـرگ سره لاس او گریـوان دی او تاسـو د پیسـو پـه غـم کـي یاسـت؟ ویـې ویـل پـه نـورو شـیانو مـو سر نـه خلاصـیږي پیسـې تحویل کړه او وینه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زر افغانۍ یوه خلته وینه وه. پیسې مي تحویل کړلې او وینه مي وروړل څه وخت وروسته نرسه بیا را ووته او ویې ویل دوې خلتې وینه نوره راوړه ومي ویل دا ده یوه خلته مي راوړل بله بیا ولي غواړې؟

په وار خطایي او بنده، بنده ژبه یې وویل ه..ه...هغ....هغه پ... په غلطي کي د ډاکتر څخه د زړه یو رګ ووهل سو اوس وینه په ډیر شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مي مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چي ډیر وار خطا او په غصه وم له ډیره قهره مي دروازه و نه ټکول کمپیوټر کار د میز تر شا ناست وو او ټلیفون یې غوږ ته نیولی وو او په زوره یې خندل له ورایه معلومیدل چي د یوې ښځي سره بړغیږي کله چي زه ورغلم ټلیفون یې ډیر ژر له غوږ څخه لیري کړ او ویې ویل

ــ د ادب او اخلاقو په نوم یو شی پیژنې که یا؟ سیده را روان یې دروازه ولي نه ټکوې بې ادبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل!

ــ يا نه يې پيژنم

کمپيوټر کار له ډيري غصې څخه سور او شين واوښتی او ويې ويل

ــ ووځه بد اخلاقه!

دا چي زه هم ډير په غصه وم نو خوله مي پر را خلاصه کړل!

ــ د ځانه دي څه فرعون راته جوړ کړی هر يوه ته چي ورسې يا نمرود وي يا فرعون وي د پيسو شکول خو مو داسي زده دي دا کار بيا ولي نسئ کولای د انسان څخه مو حيوان جوړ کړی دی او يوازي په اخته ياست چي هغه پاته پيسې واخلی که پاته سو پاته سو او که نسو پاته واياست وخت او وعده يې پوره وه د پيسو شکول خو مي داسي زده دي کاش چي يو څه احتياط مو هم زده وای.

کمپيوټر کار چي د غصې څخه سور او شين اوښتی وو ويې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

ــ بـد اخلاقـه تـه ماتـه وايـې كـاش چـي تاسـو خپلـه لـږ اخـلاق درلوداى او بيا مو بل ته نصيحت كړى واى

ـــ كمپيـوټر كـار نـارې كړلـې! څـه شي غـواړې؟ لكـه مـچ پـه غـوږ كي مي را بونبږې. ورته ومي ويل!

ــ تاسو د پيسو له اخيستلو بـل كـوم كـار لـرئ پيسـې مـي پـر ميـز ورته كينبودلې او ومـي ويـل! بيـل وليكـه ده هـم پـه ډيـر قهـر سره پيسې واخيستې او بيل يې پر ميز كښيښودى.

ــ ويې ويل! ځه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرگه كړل!

ـــ تـه نـور بـيلان امـاده كـوه زه دربانـدي راځـم ده پـه درد راتـه وويل

ــ ژر ووځه!

وينـه مـي را واخيسـتل او نـرس تـه مـي وركـړل تقريبـا دوه سـاعته وروسـته د عمليـات پـر سر زرغـون گـروپ ولگيـدى زړه مـي ډيـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس کي په هيڅ شي سر نه خلاصيدى د عمليات خانې دروازه خلاصه سول او زما زړه يعني زما مور يې د علميات خانې څخه را ويستل سپين ټوکر يې پر هوار کړى وو مور جانه مي پر تندي مچ کړل وروسته يې زما مور خپل اطاق ته يوړل زه ولاړم د پايواز په اطاق کي ورته منتظر سوم او خپل کتاب مي را واخيست د شپې تر يوې بجې پوري مي کتاب وکتى او وروسته بيده سولم.

سهار پر پينځه بجې راويښ سولم اودس او لمونځ مي وکړى وروسته مي يوه سپاره د قرانکريم تلاوت وکړى او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل ډير خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان ورکړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجيبه نظر راته وکتل او ويې ويل اتله څه سوي دي رنګ دي ولي داسي ژړ دى؟ ومي ويل استاده هسي- يو څه بې خوبه سوى يم امتحان چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـي ورکـړی سـیده شـفاء خـانې تـه ولاړم هلتـه بیـا د پـایوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم لـږ وخـت نـه وو تیـر سـوی چـي نرسـه راغلل ویې ویل دغه دوا راوړه.

ولاړم تـر څـو دوا راوړم د صـفا کـار څخـه مـي پوښـتنه وکـړل! دوا خانه چیـري ده؟ هغـه را وښـودل د ځـان سره مـي فکـر وکـړی چـي راسه د یوې بـلي دوا خـانې څخـه یـې را واخلـه هغـوی راتـه وویـل چي ددې دوا مـترادف لـرو خـو دا دوا نـه لـرو پـر یـو پینځـو شـپږو دوا خـــانو وګرځیـــدم هغـــه دوا نـــه وه نـــو د هغـــه دوا مـــترادف دوا مـي را وخیسـتل کومـه دوا چـي مـي پـه بـازار کـی را وخیسـتل دوه نـیم سـوه افغـانۍ بیـل یـې سـو دوا مـي راوړل او نـرسي تـه مـي ورکـړل او زه د پـایواز اطـاق تـه ولاړم تقریبـا لـس دقیقـې وروسـته نرسه راغله او وې ویل ډاکټر صاحب غوښتی یې.

را ولاړ سـوم نـرس تـه مـي وویـل سـمه ده درځـم نرسـه ولاړه او زه هـم د ډاکتـر پـر خـوا ور روان سـولم دروازه مـي ور وټکـول د هـا خـوا څخـه د راځـه! ږغ وسـو ور ننـوتم ډاکتـر خپـل مختـه پـرتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکۍ ته اشاره وکړل ویې ویل کښینه! کښیننستم ډاکټر وویل دغه دوا چې تا راوړې ده هغه دوا نه ده ورته ومې ویل دوا خانه ویل همدا دوا ده ویې ویل ته کومي دوا خانې ته ولاړې ورته ومې ویل قدوسي دوا خانې ته ویې ویل ولې زموږ له دوا خانې څخه نه را واخیستل ورته ومې ویل هلته ګرانه وه ده ویل ورسه زموږ د دوا خانې څخه دوا واخله. ښه مې ورته وویل ولاړم دوا مې راوړل او ډاکټر ته مې وسپارل ډاکټر راته ویل دا نسخه هم راوړه! هغه مې هم راوړل. ډیر ستړی سوی وم ولاړم تر څو یوه سترګه خوب وکړم اطاق ته به رسیدم چې په جیب کې مې ټلیفون وشرنګیده عمه مې وه ویل یې زویه مور دې اوس څنګه ده؟ ورته ومې ویل الحمدلله اوس تر پخوا ښه ده ویې ویل څه شي ته خو به ضرورت نه وي؟ ورته ومې ویل پیسې پوره دې هغه دوکان مو خرڅ کړی ویې ویل هر څه ته چې ضرورت وي راته ووایه ورته ومې ویل سمه ده.

زه هم نور پرېوتلم ترڅو بیده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊❊❊

نن مي د مورجـاني اتمـه وه پـه همـدې فكـر كـي اطـاق تـه روان وم اطــاق تــه لا نــه وم رســيدلی چــي نــرسي را ږغ كــړل ول د ډاكتــر صـاحب پـه كـار يـې كلـه چـي پـه دروازه ور ننـوتم ډاكتـر صـاحب راته وويل دغه څلور رقمه سيروم راوړه .

لـه دوا خـانې څخـه مـي هغـه سـيرومان ورتـه راوړل او ډاكتـر تـه مي وركړل.

ډاكتـر راتـه ويـل تقريبـاً دوې شـپې بعـده مـو مـريض خـارجوو ورته ومي ويل سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) ورځې وروسته

د پایوازانو په اطاق کې ناست وم چې نرسه راغله وې ویل ډاکټر صاحب غوښتي یې ومې ویل سمه ده درځم. ورغلم ډاکټر راته وویل تاسو باید نور خپل حساب پاک کړی پر بدن مي یو ډول لړزه راغلل. ومي ویل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپیوټر کار ته ورغلم کمپیوټر کار راته وویل ستا مور دلته لس شپې تیري کړي دي او شپه په دوه نیم زره افغانۍ حسابوو ټوله حساب پینځویشت زره افغانۍ کیږي.

په جیب کې مي وکتل ټوله لس زره افغانۍ وې ورته ومي ویل! نوري به مازدیگر را ورسوم په درد یې راته وکتل ویې ویل دا هم واخله ټولي پر یوه ځای راوړه ورته ومي ویل سمه ده را ووتم الهام ته مي زنګ ور ووهه ورته ومي ویل شل زره افغانۍ درسره راوړه او موټر هم راوله تقریبا د مازدیگر څلور بجې وې چې پیسې یې را ورسولې.

د محاسبې اطاق ته ورغلم پیسې مي ورته کنبیښودلې کمپیوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـار تقریبـا لـس دقیقـې په کمپیـوټر کـي اختـه وو او وروسـته یـې وویل تلای سئ!

مـور جانـه مـي د عاجـل اطـاق څخـه راویسـته او د مریضـانو د تـګ را تـګ پـر لاره مـي را تـا کـړه. مـوټر ولاړ وو الهـام ټولـه شیان سم کړي وه د موټر سیټ مو هوار کړ او په دواړو مو مور جانه په موټر کي پریستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورتـه پـر لاره مـي د عمـه زوی صـابر زنـګ را ووهـه او د مـور جاني پوښتنه یې وکړل ورتـه ومي ویـل مـور جانـه مو را خـارج کړی اوس کور ته پر لاره یو.

ویې ویل: زه به هم کـور تـه درسم چـي ورسیدلو مـور جانـه مـو را تـا کـړل. خـاطره مخکـي لـه مخکـي د مـور جـاني لپـاره ځـای سـم کړی وو. مور مي پر ځای سره سمه کړل.

لـس دقیقـې وروسـته دروازه وټکیـدل دروازه مـي ورخلاصـه کـړل صـابر وو د مـور خـوني تـه مـي بـوتلی. لـس دقیقـې ورسره کښینسـتم! خـاطره اشـاره راتـه وکـړل ور ولاړ سـوم! راتـه ویـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويـل اتلـه د بـازار څخـه ترکـاري، غوښـه او يـو څـه روميـان راوړه لـه کـوره را ووتـم د مـازديگر اذانونـه شروع وه تـر نيمايـي لاري بـه تللـی وم چـي پـه جيـب کـي مـي ټليفـون وشرنگيـده ټليفـون مـي لـه جيبه راويستی ملگری خالد مي وو.

تر سلام او ستړې مسې وروسته يې وويل:

ـــ ولي داسي ورک يې؟ ورتـه ومـي ويـل پـر مـور جـاني مـي د زړه حمله راغلې وه په وارخطايي راته وويل:

ـ اوس څنگـه ده؟ ورتـه ومـي ويـل الحمدللـه اوس تـر پخـوا دغونـه ښـه ده ويـې ويـل شـکر! اللـه (ج) دي عاجلـه شـفاء ورکـړي ومـي ويل امين.

خالـد وويـل د امتحانـاتو نتـائج راوتـلي دي او د شـنبې پـه ورځ يـې غوښـتي يـو ورتـه ومـي ويـل سـمه ده چـي دا ځـل بـه مـي څـو نمـرې وړې وي ويـې ويـل يـا ان شـاءالله سـتا څخـه څـوک نسي۔ مخته کيدلای له دې وروسته يې ټليفون قطع کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

وريځـو خپـل وزرونـه د اسـمان پـر مـخ غـوړولي وه د تالانـدي غورهـارى سـو د بـاران نـرم څـاڅكي د مځكـي پـر مـخ اوريـدل د بـازار څخـه مـي سـودا را واخيسـتل كورتـه راغلـم سـودا مـي خـور تـه وركـړل دبانـدي را ووتـم اودس مـي وكـړ او پـه خونـه كـي پـر لمانځه ودريدم د لمانځـه پـر وخـت مـي د مـور ځگيـروي تـه پـام سـو لكه چـي ډيـر پـه تكليـف وي لمـونځ چـي مـي خـلاص كـړى د مـور جاني پـر تنـدي مـي لاس ور كنبيښـود تبـه يـې وه او پـر تنـدي يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله راغلې وه لاس مې د تندي څخه را ايسته کړی او پوښتنه مې ورڅخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ويې ويل هو د صابر راته وويل ډاکټر د درد گولي نه دي ورکړي؟ ورته ومې ويل ورکړي يې دي.وې ويل دوا يې ورکړه را ولاړ سوم او د مور جاني له دوا څخه مي گولې را واخيستې او ور مي کړلې.

پينځلس دقيقې وروسته مي مور جانه د خوب څپو په خپلو ارامو غيږو کي واخيستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بيده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

د خور وار خطا ږغ مي تر غوږو سو سترګي مي خلاصي کړلې! نوري چیغي هم ورسره ګډې سولې ژر ولاړ سوم دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطایي مخته ورغلم ومي لیدل چي د مور جاني د سترګو سپین راوتلي دي تر خولې یې ځګان راځي او په ستوني کي یې خرهاری دی په وار خطایي مي الهام ته زنګ ور ووهه چي ژر یو ټیکسي۔ راوله په لس دقیقې کي یې ټیکسي۔ راوستل مور جانه مو ور پورته کی او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولو هلته په رسيدلو سره يې مور جانه په تذکره کي پريستل او عاجل اطاق ته يې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چې دننه يې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومې ځغستل هلته د يوه اطاق دروازه خلاصه سول يو ځوان راووتي زه يې پښو ته وروغورځېدم او زاري مې ورته شروع کړلې د ځوان سترګي د اوښکو ډکي سولې.

يو لاس مې پر اوږه ولګېدي شاته مې وکتل يوه سپين سرې ښځه ولاړه وه ويې ويل زويه پورته سه زه ستا مور يم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور يې له سترګو اوښکي په بهيدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عمليات خانې پر شاوخوا ګرځېدلم چې د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله يوه نرسه راووتل ويل يې چې ستا پر مور جاني بيا د زړه حمله راغلې ده له ډيري ويري مې د مخ رنګ و الوتی ومي ويل څه وکړم ويې ويل ډاکتر صاحب ته ورسئ.

په تيزی سره د ډاکتر خواته ورغلم ورته ومې ويل څه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صاحب؟ ویې ویل تر دوو ورځو پوري یې موږ په سیرومانو او دواو ساتلای سو تاسو یې سمدستي پاکستان ته ورسوئ ومي ویل سمه ده تر ماښامه پوري مي مور په هوش کي راغلل تر سترګو مي اوښکي راغلې ورغلم او تر څنګ یې کښېنستم د مور جاني تر سترګو مي هم اوښکي را رواني سولې ویې ویل زویه څنګه یې؟ ومي ویل ښه یم مور جاني اوس دي حالت څنګه دی ویې ویل اوس لږ څه ښه یم.

ومي ویل مور جاني سبا سهار دخیره روانیږو پاکستان ته.

- ویې ویل څه؟

ـــ ومي ویل پاکستان ته ځو له سترګو یې اوښکي په بهیدو سولې مخ یې بلي خواته واړوی له ځان سره یې وویل کاش موږ داسي ډاکټران درلودای چي بهر ته د تګ ضرورت نه وای.

همدلته مي د ځان سره پریکړه وکړل چي له ځانه به د زړه نامتو ډاکټر جوړوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مـي ډيـر درد کـوي د خپـل هيـواد حالـت مـي سـترګو تـه ودريدی له څه خبرو اتـرو وروسـته مـي مـور تـه وويـل مـور جـاني زه بـه تاتـه ډوډۍ راوړم. نـور ولاړ سـولم مـور تـه مـي وويـل مـور جاني ته استراحت وکړه پـلار تـه مـي زنـګ ور ووهـه چـي خـاطره راولـه خـاطره يـې راوسـتل. خـاطره مـي مـور تـه کښـينول او خپلـه ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندي تا سـوم پـه بـازار کـي يـو ډول شـور ماشـور وو د اسـمان مـخ وريځــي نيـولی وو زه ولاړم مـور تــه مـي څـه پيـرني را واخيسـتل خپلـه مـي ډوډۍ خواتــه نـه کيـدل د خـاطره لپـاره مـي يـو څـه وريجـي او يـو څـه ډوډۍ را واخيسـتل راغلـم د هسـپتال پـه ځينـو کــي پورتــه ســوم د اطــاق دروازه مــي خلاصــه کـړل ډوډۍ مــي د خـاطره پـه لاس ورکـړل خـاطره تـه مـي وويـل اوس وختـي بيـده سي سـهار وختـي سـفر لـرو نـور زه هـم ولاړم د پـايوازانو پـه اطـاق کي بيده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د باران شورهاری او د مرغانو چغهاری وو دباندي را ووتم د گلانو سهارنی وږم په هوا کي خپور وو لوړ مي وکتل او فکر مي کوی چي اسمان هم زما پر حالت باندي ژاړي ددا هیواد پر حالت باندي ژاړي ولاړم اودس، لمونځ او تلاوت مي وکړی پورته سوم او د مور جاني اطاق ته ولاړم. مور جانه مي له خوبه راپاڅول.

خاطره ته مي وویل چي بیکونه تیار کړي ولاړم لاندي تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بازار کې ږغ ږوغ وو هلته په موټرانو پسې وګرځېدم د پاکستان تر بادره پوري مې موټر کرایه کړ بیکونه مې راواخیستل لاندي را تا سولو په موټر کې سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پیل کړ.

خاطره او مور شاته ناستي وې زه مخته ناست وم بیکونه په ډکۍ کې ایښي وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنګو څخه یې سر ټکوی زما زړه بیا په یوه بله دنیا کې وو خپل د مور جاني ناجوړي مې سترګو ته ولاړه وه فکر مې کوی که یې چیري مصرف ډیر سو څه به کوم ځکه زما سره په جیب کې یو نیم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پیسې راسره خلاصي سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوریدی او موږ خپل مزل ته دوام ورکړی وو تقریبا دوه ساعته وروسته د پاکستان بادر ته ورسیدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مې پوښتنه مي وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اغا خان هسپتال ته مو په څو بيايې؟

ـ ويې ويل! په پينځه سوه کالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان کړی.

هلته چي ورسيدلو زما مور جانه يې سيده عاجل اطاق ته ننيستل د همدې ورځي مانښام ته يې زما مور راويستل فکر مي کوی چي پيسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس کي راته ونيول راته وې ويل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه کي فقط دوې ليکي خط ليکلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونيول فقط دوه پاکټه ګولۍ يې راکړلې ومې ويل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم موږ چاته اضافه دوا ورکوو.

له ډيري خوشحالۍ څخه ما ويل چي وزرونه وکړم او مور ته ورسم او زيری پر وکړم دوا مي راو اخيستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته ورکړل را تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرسه بيا راغلل ويې ويل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تاديه کړه.

زړه مي ډير لړزيدی او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپيوټر کار په کمپيوټر کي اخته سو . وې ويل! ستاسو د مريض نوم څه دي؟ ومي ويل حسنات پسي- زياته مي کړل ښاغليه! موږ په ډيره غريبه طبقه کي يو زه خپله متعلم او پلار مي چوکيدار دی. پلار مي د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړې.

ويې ويل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چي ورغلم هلته يو چاغ سړی ناست وو دريشي- يې پر تن وه سره نيکټايي يې تړلې وه سلام مي ورته ووايه عينکي يې له سترګو څخه ايسته کړلې او پورته يې راته وکتل ولاړ سو سترې مسې يې راسره وکړل وې ويل کښېنئ! کښېنستم.

ورته ومي ويل هلته د محاسبې په اطاق کي يې راته وويل چي مخامخ شعبې ته ورسه څو بيلابيلي پوښتني يې وکړلې ويل يې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـوم دي څـه دی؟ ومـي ویـل نـوم مـي اتـل دی ول کـورنۍ وضـعه مو څنګه ده؟ ما ویل په ډیره غریبه طبقه کي یو ویې ویـل دغـه ستاسـو د عملیـاتو پیسـې یـو لـک او شـل زره افغـانۍ سـوي دي خـو ستاسـو غربـت پـه کتلـو بـه ستاسـو څخـه اتیـا زره افغـانۍ واخلو.

ډیـر خوشـحاله سـوم ومـي ویـل ډیـره مننـه ورغلـم پیسـې مـي لـه جیبـه څخـه ورتـه را وکښـلې او ور مـي کړلـې کمپیـوټر کـار پـه کمپیوټر کـي اختـه سـو! د کمپیـوټر کـار سـترګو تـه چـي مـي وکتـل نـو د خپـل هیـواد هغـه کمپیـوټر کـار را پـه یـاد سـو چـي پـه لـوی مهمند هسپتال کي اختـه وو. او د هغـه رویـه مـي پـه یـاد سـول. یـو اه! مـي د ځـان سره وکـېښ! ده تـه وګـوره دغـه کمپیـوټر کـار څومره با تربیه او بـا ادبـه دی او هغـه بـل کمپیـوټر کـار څـومره بـې تربیـه او بـې ادبـه وو لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی زمـوږ مشرـان چي د سیاست نـاري وهـي او تـر ټولـو غـټ دښـمن پاکسـتان بـولي صحیح ده دښمن بـه مـو وي خـو دلتـه د دښـمنۍ مسـئله یـوې خـوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مګر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره پاکستان ته ځي؟ ایا په موږ کي دومره زور او طاقت نسته چي یو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ویني ښخیدلي په همدا خیالو کي وم چي کمپیوټر کار بړغ وکړی ورقه مي واخیستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومي ویل مور جاني اوس ښنګه یې؟ ویې ویل اوس ښه یمه تر پخوا ډیره ښه یم شکر الحمدلله له دې دوا سره مي ډیر فرق وکړی نرسه مخي ته راته ودریدل ویې ویل ډاکټر صاحب غوښتي یاست ولاړ سوم له اطاق څخه را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د یو اطاق مخي ته ودریدل ویې ویل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومي ویل صحیح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني بړغ وسو او ور ننوتم تقریبا یو د پوخ عمر سړی، کوچنۍ عینکي یې پر سترګو، ډبل بریتونه او غټه ږیره یې وه پر یوه اوږده چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي ناست وو ويې ويل مهرباني وکړی کښېنئ!

ـ ومي ويل مننه! کښېنستم.

ويې ويـل ستاسـو مـريض بـه ان شـاءالله تـر دوو ورځـو پـوري رک روغ سي نور يې خـارجولای سـئ ومـي ويـل مننـه کـوم ويـې ويـل نـور کـوم خـدمت درتـه وکـړو؟ ومـي ويـل مننـه، خيـر يوسـی، اللـه (ج) دي خيـر در کـړي را ووتـم لـه سـترګو مـي اوښـکي پـه بهيـدو سـوې لـه ځـان سره مي فکـر وکـړی کـاش زمـوږ د وطـن ډاکټـران هم همدا ډول وای.

تـر هسـپتال لانـدي را تـا سـوم ډيـري ګاډيـاني ولاړي وي يـو څـه ميوه او وريجـي مـي را واخيسـتي بيرتـه لـوړ وخـتم د مـور جـاني د اطـاق دروازه مــي خلاصــه کــړل ډوډی، وريجــي او ميــوه مــي خـاطره تـه ور کـړل زه ولاړم د پـايوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم او پـه هغـه اطـاق کـي پريـوتم سـترګي مـي د چـت پـه پنکـه کـي ګنډلي وې همداسي مي سترګي سره ورغلي وې.

د خوبونو پـه دنيـا کـي وينـم چـي يـو کښـتي پـه سـمندر کـي روانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ناڅاپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي یو سپین ږیري نوراني سړی راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده.

سترګي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه ته را پاڅول ورته ومي ویل مور جاني که ستا اجازه وي زه به لږ په بازار کي وګرځم که مي یو شی خوښ سو را به یې نیسم ماښام ته د سفر امادګي ونیسئ روانیږو.

ویې ویل سمه ده اتله زویه خدای دي خیر در کړي لاندي راتا سوم په بازار کي وګرځیدم غرمه یو مسجد ته ورغلم لمونځ مي وکړی تر مازدیګره پوري ګرځیدم او مازدیګر بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپتال ته راغلم هلته مي بیکونه او شیان سره تیار کړل تر هسپتال را تا سولم او یو موټر مي تر هډې پوري کرایه کړی پکښې سپاره سولو او روان سولو.

د یوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډیر خوشحاله وم او د بلي خوا د ماښام خوب ته ډیر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هډې ته چي ورسیدلو د موټرانو ګڼه، ګوڼه وه هلته را تا سولو یو موټروان راته وویل کندهار ته ځئ؟ ومي ویل هو ویې ویل راځئ څه ته ګورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بیکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

ټلیفون مي په جیب کي وشرنګیدی پلار جان مي وو ویې ویل د مور مریضي- دي څنګه ده؟ ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان یو د حیرانتیا په بږغ یې وویل څه! کندهار ته را روان یاست؟ ومي ویل هو پلار جانه ویې ویل هلته په لوی مهمند کي یې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو یې حد اقل باید یو لس شپې بستر کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل نه پلار جانه! دوا يې هم ډېري لږ راکړله او تر لوي مهمند دلته مصرف هم ډېر کم وسو.

ډېر خوشحاله سو او ويې ويل اوس يې مريضي ـ څنگه ده؟

ومي ويل اوس الحمدلله ډېره ښه ده له څه خبرو اترو وروسته موخداى پاماني سره وکړه او ټليفون يې بند کړ .

موټروان په موټر کي يوه سندره لگولې وه او موټر د کندهار پر لور روان وو.

کندهار ته ورسيدلو له موټره تا سولو او يو بل ټيکسي ـ ته مو لاس ورکړى. ټيکسي ـ ته ور وختلو او د خپل کور ادرس مو په لاس ورکړى کور ته ورسيدلو.

خاطره ژر ولاړل د مور جاني ځاى يې ور سم کړى او مور جانه مو پر خپل ځاى پريستل له ځان سره مي حساب وکړى فقط ځلويښت زره را پاته وې او په هغه کي لس زره د کور د کرايې وې او لس زره د کور مصرف غوښتې او شل زره تقريباً په پورو کي سره تللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيسې مې سره را بيلې کړلي او فکر مې وکړی چې نور به زه څه ډول د کور مصارف مخته يوسم؟ هيڅ لار په نظر نه راتلل بيله دا چې زه بايد ځان ته يو کار پيدا کړم تر کور دباندې راووتم او پر لاره روان وم چې په جيب کې مې ټليفون وشرنګيدی را پورته مې کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخير وروسته يې د مور جاني پوښتنه وکړل او ويې ويل مور جانه دې اوس څنګه ده؟ ومې ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده ويې ويل څه شکر دی او د مکتب نتائج هم را وتلي دي دا ځل دې بيا اول نمرګي نيولې ده هيڅ باور مې نه راتلی ومې ويل دا ځلې مې اول نمرګي ونيول؟ دا ځل خو زه په ډيرو مشکلاتو کې وم.

ويې ويل باور وکړه اتله! ورته ومې ويل ډيره مننه! ويې ويل سږ کال خو دولسم ته هم کاميابه سوی يې ومې ويل هو څنګه به وکړم؟ په ټليفون کې مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او نور مو ټليفون بند کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته د کور خواته را وګرځیدم پر لاره مي فکر وکړی باید یو کار ځان ته پیدا کړم تر څو د کور او مکتب مصارف پر مخ یوسم دا چي پر کال زموږ کانکور هم وو باید د کانکور امادګي مي هم شروع کړې وای.

هیڅ نه پوهیدم چي څه وکړم؟ اخري فیصله مي دا وکړل چي د جمعې په ورځ به روزانه کوم تر څو د راتلونکي هفتې پیسې د ځان سره برابري کړم همدا اراده مي له ځان سره پخه کړل.

زموږ په صنف کي انجوني هم راسره ګډې وې د صنف اول نمره به عموما زه وم او دوهم نمره به عموما یوه انجلۍ وه چي نوم یې هیله وه. له ډیري شتمني کورنۍ څخه وه. له پیسو څخه مي درې زره افغانۍ را جلا کړلې او له ځان سره مي وویل چي سبا کانکور امادګي هم شروع کوم سبا پر اووه بجې باندي روان سولم او د مکتب کتابونه مي هم واخیستل او ولاړم د کانکور په امادګي کي مي داخله وکړل.

ژوند همداسي پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مي روزانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

كول، په مكتب كي مي هم درس وايه او په سنتر كي مي د كانكور امادگي هم ويل.

يوه ورځ د جمعې په ورځ پر چوک د نورو مزدورانو سره ولاړ يم يو نوې لكسل را كاټ سول او ودريده زه هغه بغل ته ولاړ وم په ټولو مزدورانو كي يې ماته اشاره وكړل ول ځوانه راسه ورغلم ومي ويل څه شى دى؟ ويې ويل په كور كي لږ كار دى كولاى يې سې؟ ومي ويل ولي يې نسم كولاى حتمن يې كوم ويې ويل موټر ته را وخيږه.

موټر ته ور وختم موټر يې روان كړى كورته چيورسېدو ويې ويل دغه شل گونۍ وريجي او پينځه خلويښت گونۍ غنم دي نن سهار را ورسيدل دا به په دا پسخانه كي سره ځاى پر ځاى كړې ومي ويل سمه ده پر دواړو سترگو!

ماځيگر آذانونه شروع سول ما هم نور د كار كالي اليش كړل او په گډوه مي اودس تازه كړ هغه سړى راغلي كار يې وكتي نور يې جېب ته لاس كړ تر څو پيسې راكړي په دا وخت كي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي يو ږغ واوريدی چې مخ مي ور واړوی هغه هيله وه زموږ د صنف دوهم نمره دواړه له ډيري حيرانتيا څخه هک پک سولو پدې وخت کې هيلي خپل پلار ته وويل پلاره! دی دلته څه کوي ؟ پلار يې وويل ولي لوري دی خو مزدور دی. هيلي پلار ته وکتل پلاره دی مزور نه دی زموږ د صنف اول نمره دي پلار يې په ډيري حيرانتيا ماته وکتل زويه ريښتيا! تا ماته وختي ولي نه ويل! له څه پوښتونو وروسته يې راته وويل زويه ددې وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ويل!

ـ خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

ــ وې ويل! له دې وروسته هره مياشت راځه زه شپږ زره افغاني درکوم تر هغو چې ستا مکتب خلاصيږي مصرف دي زما پر غاړه دي.

ژوند همداسي تيريدی او د دغه کال تر پايه به ورتلم او پيسې به مي ورڅخه اخيستې خو ډير به شرميدلم د کانکور امادگي به مي تر نيمايي پوري رسيدلې وه چې يو ځلي بيا مي پر مو د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله راغلل دا ځل مي بيا پاکستان ته بوتلل نور لار او ګودر را ښخه ورک وه حيران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه تلی. د هيلي پلار مي په ځان نه کړی خبر او بيرته مي روزانې ته مخه کړل ددغه کال تر پايه پوري نور د هيلي پلار ته نه ور تللم هيلي څو ځلي راته وويل اتله ولي زما پلار ته نه ورځې؟ که شرميږې زه به پيسې ورڅخه را اخلم او در کوم به يې ورته ومي ويل نه هيلي نور زه هم ځوان يم بايد پخپل موټ پيسې وګټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پوري خو به ستا د پلار څخه پيسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هيله ډيره خوابدې سوله تقريبا يوه هفته وروسته ټليفون ته زنګ راغلی چي اوکي مي کړی نابلده سړی وو ويې ويل زه د هيلي پلار يم څنګه ياست ښه ياست؟ خبري مي ورسره وکړلې ويې ويل د جمعې ورځي ته راسه پکار مي يې ومي ويل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چي ورسيدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مې ټک، ټک کړل دروازه هیلي خلاصه کړل زه ورغلم پلار یې په برنډه کې ناست وو راته وې ویل راځه راځه اتله زویه دلته زما بغل ته کښېنه ورغلم او بغل ته یې کښېنستم تر سلام او روغبړ وروسته یې وویل دا څو میاشتې ولې په پیسو پسې نه راغلې؟ ومې ویل بابا زه هم نور ځوان یم باید خپله کار وکړم تر ابده خو به ستا څخه پیسې نه اخلم ویې ویل ښه نو بیا به یو بل چم وکړو زما یو ملګری دی د هغه زوی ته درس وایه د میاشتې اته اته زره افغانۍ درکوي هغه ته درس وایه. ډیر خوشحاله سولم فکر مې وکړی لکه وزري چې مې وکړلې غوښتل مې دا زیری ژر پر مور جاني او پلار جان باندي وکړم له څه خبرو وروسته مې خدای په اماني ورڅخه واخیستل او را ووتلم ولاړم او دا زیری مې پر مور جاني او پلار جان باندي وکړی.

دوې ورځې وروسته د هیلي پلار زنګ را ووهه او ویې ویل اتله زویه هغه نفر زنګ را وهلی وو! ویل یې دا استاد را

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کړه ومي ویـل کـور یـې چیـري دی؟ زه بـه خپلـه ورسـم ویـې ویل غرمه دواړه ورځو ومي ویل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چـې د هـیلي کورتـه ورغلـم پـلار جـان یـې پـه مـوټر کـی کښـینولم او دواړه د هغـه نفـر کـور تـه روان سـولو هلتـه د شـاگردانو د پـلاره سره کښینسـتلو. خپـل زامـن یـې راتـه معـرفي کړل یـو ایمـل وو او بـل یـاسر وو تـر څـه خـبرو اتـرو وروسـته مـو اته زره افغانۍ ورته وویلې.

هغه نفر وویل سـتا غریـب وضـعیت پـه کتـو سره زه تاتـه اتـه زره نـه بلکـي لـس زره افغـانۍ درکـوم ډیـر خوشـحاله وم. ژونـد همـداسي پـر مـخ تلـی د کـانکور امـادگي هـم خلاصـه سـول او د کـانکور امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کامیابه سوی وم.

زمـا اول انتخـاب د کابـل طـب وو دوهـم انتخـاب مـي د کنـدهار طـب وو همـداسي مختـه ډیـر خوشـحاله وم او ژونـد مـخ پـر ښـه کیـدو وو د طـب پـوهنځي د دوهـم کـال څخـه فارغـه کیـدلم چـي الهام هم د کـانکور امتحـان ورکـړی د کـانکور پـه نتـائجو کـي هغـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ایمل او خالد ته مي همداسي درسونه ویل. زما دطب پوهنځي اخري سمیستر پر خلاصیدو وو یوه ورځ د ایمل پلار راته وویل زویه غواړې چي د تخصص لپاره ترکیې ته په بورس کي ولاړ سې؟ ومي ویل ولي نه ځم ویې ویل سمه ده د تخصص امتحان به ورکړې نور کار خلاصیږي ډیر خوشحاله سوم ومي ویل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځي وروسته یې زنګ را ووهی ویې ویل پاسپورټ، ویزه او نور شیان دي سره برابر کړه کامیابه سوي یې په راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډیر خوشحاله سوم.

دوې ورځي تیري سوې چي پر یوه نامعلومه شمیره زنګ راغلی ټلیفون چي مي پورته کړی د هیلي پلار وو ویې ویل!

ـ زویه یو ځل راسه پکار مي یې ومي ویل

ــ سمه ده! ورغلم ویې ویل زویه ماشاء الله دادی نور ډاکټر سولې مور دي په مرکه راواستوه. ډیر وشرمېدم. ومي ویل! هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنگه چي ستاسو خوښه وي.

ماښـام چـي کورتـه راغلـم د مـور جـاني سره مـي دا خـبره شريکـه کړل په سـبا مـي مـور جانـه ورغلـل او د هـيلي دسـتمال يـې راوړی پـه کـور کـي دوې خوشـحالۍ سره يـو ځـای سـوې دوې ورځـي وروسته د تخصص لپـاره ترکيـې تـه روانيـدم او پـه نـن ماښـام يـې د هيلي دستمال راوړی.

لـه خدايـه ډيـر راضي وم او ژونـد پـه ډيـر ښـه ډول مختـه روان وو الهام هم طب پـوهنځي تـه کاميابـه سـوی وو د پـلار جـان يـوه، يـوه خـبره مـي را ياديـدل د خوشـحالۍ پـه خونـد هغـه وخـت پـوهيږې چي غـم دربانـدي تيـر سـوی وي او سـختۍ دربانـدي تيـري سـوي وي.

لـه څلـور کـالو تخصـص ښخـه وروسـته زه خپـل وطـن تـه راغلـم لـومړی مـي د خپـل پـلار جـان او مـور جـاني لاسـونه ور مـچ کـړل دوې ورځـي مـي پـه کـور کـي اسـتراحت وکـړ او نـور لـوی مهمنـد ته ولاړم او په لـوی مهمنـد کـي د يـو نـامتو ډاکټـر پـه صـفت د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جراحۍ متخصص وظيفه راکړل.

مياشتنی معاش مي يو لک افغانۍ او په هره عمليات کي نيمی پيسې زما او نيمی پيسې د هسپتال وې ژوند په ډير ښه ډول پر مخ روان و. يو کال وروسته زما او د هيلي واده وسو او نور د تل لپاره خوشحاليانو موږ ته مخه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

يوه ورځ روغتون ته ننوتلم يوې بوډۍ مي تر ښنو لاسونه راوګرزول وې ويل زويه غريبه يم کومک راسره وکړه! مورږ غريبان يو! تر لاس مي ونيول راپورته مي کړل سترګو ته مي يې چي وکتل يو ډېره زړه لړزه ونکې صحنه مي سترګو ته ودرېدل هغه ورځ په کوم کي چي زما پر مور د زړه حمله راغلې وه زه لکه لېونی يوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا به چې ماته وکتل نو تر سترګو به یې اوښکې تللې هیڅوک هم نه وه چې ماته دلاسایی راکړي یوازې همدا سپین سرې وه چې ماته یې دلاسایی راکړل ومې ویل موري پورته سه! څه مشکل دې راته ووایه په ژړا یې راته وویل زویه کوچنۍ لور مې مریضه ده د زړه عملیات غواړي خو زه د دومره پیسو وس نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هیچا هم زما خبرو ته غوږ ونه نیوې زویه یو ځلې هغه کمپیوټر کار ته ورغلمه خواست او زارۍ مې ورته وکړلې خو هغه ډیرې بدې خبرې راته وکړلې! او په ټېلو ټېلو یې د هغه ځایه څخه راوایستلم زویه خدای ته مې امید دې تاته مې امید دې یو لاره راوښوه تر څو زما د زړه ټوټه جوړه سې د بوډۍ خبرو زه یو ډېر لیرې وخت ته ودرولم هغه وخت په کوم کې چې زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله راغلې وه او زما سره پیسې نه وې د بوډۍ په ږغ را په خود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولم راته ويې ويل زويه ته ژاړې! بوډی مي تر لاس ونيول راپورته مي کړل ورته ومي ويل موري راځه زما سره!

د مدير د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک کړل له هغې خوا د مهرباني راځئ! ږغ وسو دروازه مي خلاصه کړل مدير عينکي پر سترګو کړي وې او يو مجله يې کتل د مجله څخه يې سترګي راپورته کړلې وې ويل اُو ډاکټر صاحب تاسي! راولاړ سو او ټينګ يې په غېږ کي ونيولم پر ملا يې ټپ راکړ وې ويل راځه کښېنه! ولي ولاړ يې! په دې وخت کي بوډی هم اطاق ته راننوتل ورته ومي ويل راځه موري کښېنه بوډی کښېنستل مدير ته مي وويل ته يو کار وکړه نور د کمپيوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي يم يا دي نور اخلاق سم کړي يا دي استعفا ورکړي مدير راته وويل زه به يې راوغواړم ته يوڅو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د کاره جواب دي. ومي ويل صحيح دي ټيليفون يې راپورته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپيوټر کار ته يې زنګ ور ووهلي او ورته وې ويل ژر زما اداري ته راسه دوه دقيقه بعد دروزه وټکېدل مدير د راځئ ږغ پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپيوټر کار رانوتي مدير ورته وويل کښېنئ! کمپيوټر کار چي بوډي ته وکتل نو د مخ رنګ يې ژړ سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ويل:

ـ ښه محترمه دا پېژني! ده په ترټري ژبه وويل ه...ه.....ه...هو دا...دا يواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ويل يی پيسې را لږ کړه!

ـ په تمسخر مي وويل جنابه! نو تا څه ورته وويل!

ـ وې ويل م.....م.....ما ورته وويل چي ووځه!

په درد مي ورته ووی د پايوزانو سره سړی داسي کوي سترګي يې کښته واچولې ورته ومي ويل نن دي دداسي کارو اخيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلې!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جېب کي مي لاس ننیستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر مي ډېر خراب و.کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول. دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هیلي ږغ مي واورېدي ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته سوم دې ګیلاس راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هیلي راته وکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل ولې يو خيريه بنسټ نه جوړوې سترګي مي ورپورته کړلې ومي ويل واه ځونده ښايسته فکر!

په سبا مي د ځينو خلګو په مشوره سره يو ځاي مځکه رانيول او د اتل خيريه بنسټ په نامه مي يو خيريه بنسټ جوړ کړ او د خلګو خدمت ته مي وړاندي کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

او بالاخره هغه خوب مي یاد ته راغلي کوم چي له نن څخه دولس کاله مخکي ما لیدلی وو هغه خوب په کوم کي چي یو سپین ږیري سړی راسي راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده. او بالاخره د تعلیم په واسطه دادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راورسېدل.

غوښتل مي چي خپل هيواد ته خدمت وکړم او دا مي يوازنۍ هيله ده

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادابنت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

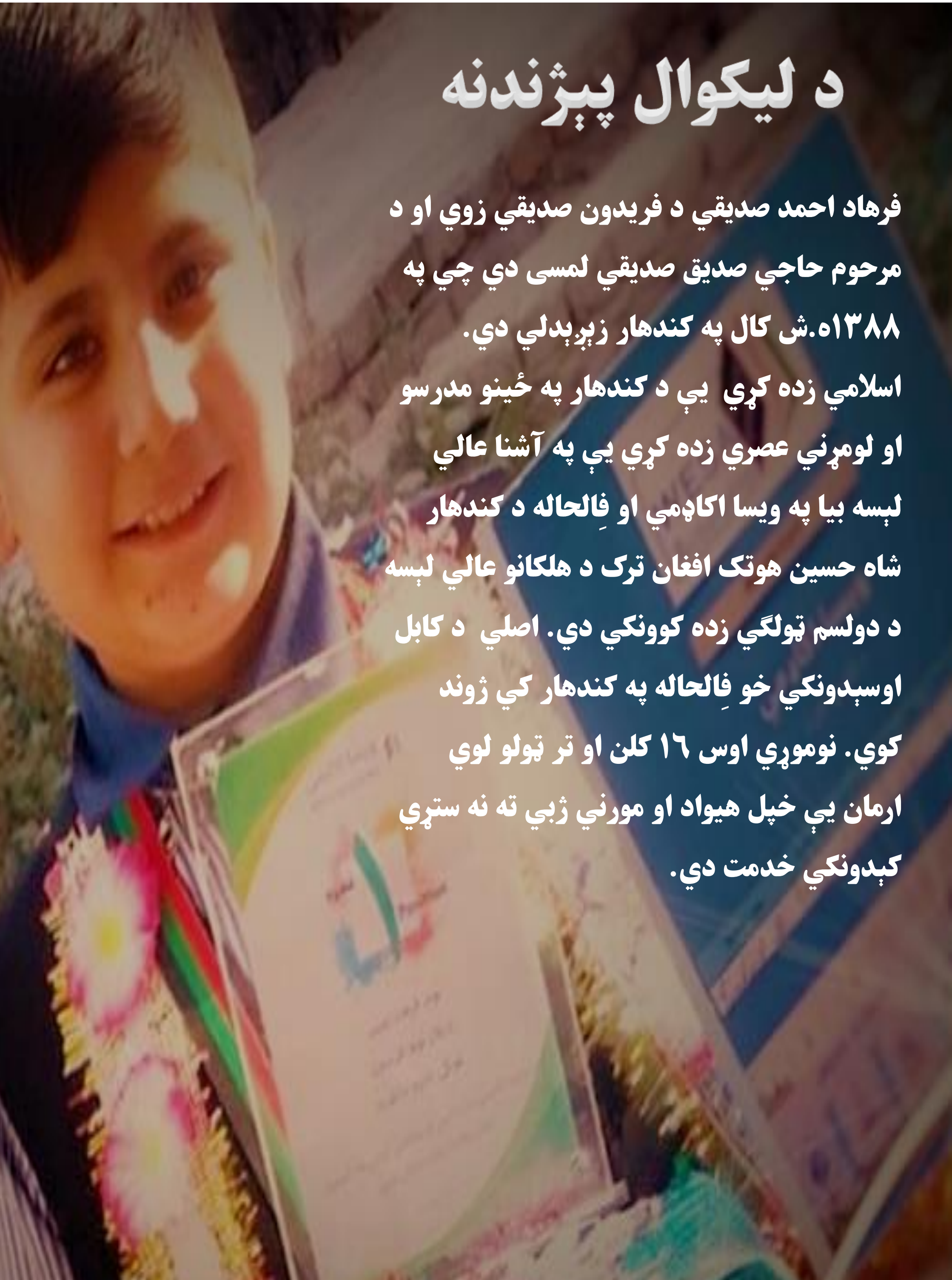

د لیکوال پیژندنه

فرهاد احمد صديقي د فريدون صديقي زوي او د
مرحوم حاجي صديق صديقي لمسی دي چي په
١٣٨٨ه.ش کال په کندهار زیږیدلي دي.
اسلامي زده کړي يې د کندهار په ځينو مدرسو
او لومړني عصري زده کړي يې په آشنا عالي
لیسه بیا په ویسا اکاډمي او فِالحاله د کندهار
شاه حسين هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لیسه
د دولسم ټولګي زده کوونکي دي. اصلي د کابل
اوسېدونکي خو فِالحاله په کندهار کي ژوند
کوي. نوموړي اوس ١٦ کلن او تر ټولو لوي
ارمان يې خپل هیواد او مورني ژبي ته نه ستړي
کېدونکي خدمت دي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library